

omtrent 15 Maaneder til at producere dette Klæde, og Krigen 1864 varede knapt den halve Tid, og det vilde endog saa være nødvendigt at tilveiebringe det i kortere Tid end den, Krigen varede, da det væsentlig skulde tilveiebringes i den første Del af Krigen. Dertil kommer, at der jo er al Rimelighed for, at en kommende Krig i første Linie vil gjælde Sjælland, men der er jo næppe nogen Udsigt til, at der paa Sjælland vil kunne fores et langvarigt Forsvar udenfor Kjøbenhavn, og dersom Kampen væsentlig dreiede sig om Kjøbenhavn, ville vi jo ikke være Herrer over Anlægget paa Alsørd. Det er disse Betragtninger, Mindretallet er gaaet ud fra ved at foreslaa Bevillingen nægtet, idet vi paa den anden Side maa fastholde, at den foreslaede Udvidelse af Fabrikationen vil paaføre de private Fabrikanter her i Landet en temmelig generende Konkurrence, og der under Forhold som de nuværende, hvor Industrien er stærkt trykket, maatte overveieende Grunde til, at man skulde gaa til at aabne en saadan stærk Statskonkurrence med de private Fabrikanter. Det er, som sagt, ud fra disse Betragtninger, at et Mindretal har foreslaaet Bevillingen nægtet. Det er derfor ogsaa en Selvfølge, at vor Indstilling er ikke uvæsentligt knyttet til Rigtigheden og Holdbarheden af de Forudsætninger, vi saaledes ere gaaede ud fra.

Hvad angaar Gendarmerbevillingen, skal jeg ikke komme dybt ind paa den, men jeg maa dog gjøre et Par Indsigelser mod de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører, navnlig den Udtalelse, at Regjeringen efter Aftale eller Overenskomst med det andet Thing holdt de provisoriske Love tilbage. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at fremkomme med en saadan Udtalelse, thi det andet Thing handler med ligesaa stor Selvstændighed som dette Thing, og der foreligger ikke Nogetsomhelst godtgjort om, at der er truffet nogen Aftale eller Overenskomst mellem Regjeringen og det andet Thing i saa Henseende. Dernæst tror jeg heller ikke, at det er ganske rigtigt, naar den ærede Ordfører udtalte, at Justitsministeren i Gaar havde erkjendt, at Folkethinget staar frit lige overfor de provisoriske Love. Justitsministerens Udtalelse gik ud paa, at efter hans Opfattelse stod Folkethinget ligesaa frit overfor provisoriske Love som overfor andre Love, hvilket dog er væsentligt forskjelligt fra det, der blev sagt af den ærede Ordfører; thi saa bliver jo Spørgsmaalet atter det, hvor frit man mener, at Folkethinget staar overfor Bevillinger, der knytte sig til Love. Jeg skal, som sagt, ikke komme

dybere ind paa dette Spørgsmaal, jeg har kun villet gjengive, hvad der utvivlsomt blev sagt af den ærede Justitsminister. Hvad iøvrigt angaar selve Gendarmerbevillingen, saa kan jeg kun beklage, at dette Things Flertal synes at ville indtage en rent negativ Holdning overfor dette Spørgsmaal. Det stiller sig for mig, naar jeg betragter Sagen rent praktisk, saaledes, at det vanskeligt kan ventes, at Gendarmeriet uden videre skal forsvinde igjen. Der har saalænge været Trængsel til en Udvidelse, Forstærkning og Forbedring af Politiet ude i Landet, at det utvivlsomt vil blive nødvendigt, at der, for at Gendarmeriet atter kan ophøre, bliver sat noget Andet i Stedet derfor. Jeg vilde derfor have sat megen Pris paa, netop i Øjeblikket om at komme til en Forstaelse med Modstandere, om der fra dette Things Meningsfællers Side i det andet Thing var blevet vist mere Tilbøjelighed til at gaa ind paa en Forhandling om Foranstaltninger, der eventuelt kunde træde i Stedet for det nuværende Gendarmeri. Men et derom fremfatet Forslag er jo blevet tilbagevist, ja jeg kan vel gjerne sige afvist, og, forsaavidt det overfor dette Forslag, som jeg for Næsten ikke skal komme dybere ind paa, da det jo ikke foreligger her i Thinget, blev gjort gjældende, at det kun var Gendarmer paa en anden Maade, saa vil jeg dertil svare, at det jo selvfølgelig vil staa Thingene frit for nærmere at forhandle om, hvilket Indhold der rettelig burde gives en saadan Lov om en normal, permanent Ordning af Politiet ude i Landet. Det kunde jo vel være, at der ikke behøvedes saa meget, som Regjeringen har ment at maatte behøve den Gang, da Gendarmeriloven fremkom, Noget, der jo synes at finde Bekræftelse i de Udtalelser, der faldt i det andet Thing fra den høitærede Justitsministers Side. Jeg vilde meget ønske, at man fra dette Things Flertals Side vilde komme ind paa en Forhandling om, hvad der saaledes eventuelt kunde sættes i Stedet for det nuværende Gendarmerikorps; thi jeg for mit Vedkommende ser ikke, at man ad anden Vej vil naae til en Løsning af dette Spørgsmaal, som er Partierne imellem.

Med Hensyn til Bevillingerne paa § 26 er det jo meget store Medsættelser, som foreslaas fra Flertallets Side, idet der foreslaas Medsættelser til et Beløb af over 5 Millioner Kr. Deraf falder henved en halv Million paa Geværbevillingen, som jo foreløbig er henlagt. Holder man den ude af Betragtning, saa bliver det jo dog altid imellem 4½ og 5 Millioner, hvormed Paragrafen foreslaas medsat. Mindretallet har kun